

ПАРТЫІНАЕ ЖЫЦЦЕ

АГІТАЦЫЯ НА ВЕСЦЫ ПАСЛЯ ВЫБАРАУ

Неапазітым актыўным выразам у праішоўшых выбарах Вархуўнага Савета БССР. Больш 300 беспартыйных таварышаў працавала членамі ўчастковых выбарчых камісій, сакратарамі, даверанымі асобамі. Каля 600 беспартыйных большавікоў працавала агітатарамі ў калгасах, брыгадах, званеннях, на кватэрах калгаснікаў. Яны неслі большавіцкія словы ў масы, вывучалі Сталінскую Канстытуцыю, вялі агітацыю за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных.

Пасля выбараў у Вархуўны Савет БССР актыўнай партарганізацыі папоўніліся сцягамі новых агітатароў, выдатнымі актывістамі-калгаснікамі, якія тэіаіна працавалі разам з камуністамі, каб з поспехам правесці выбары ў савецкі парламент рэспублікі. Зараз агітатары пераклаліся на вывучэнне бігунай палітыкі.

Добра працуюць агіткалектывы ў Прыпяцкім і Забалонік сельсаветах. Такія агітатары, як Крукаў, Якімовіч, Лазарчык, Слонская, Каспаровіч і Вялікі, ведаюць увесь раён.

Вялікі ўдзельнікі і палітычна абыякавыя калгаснікаў-агітатары націяно ішчы на лепшае правядзенне агітацыйна-палітычнай работы. Актыўнасць калгасных мас расце з кожным днём. У калгасе «Чэлюскіне», Забалонка сельсавета, у часе вывучэння Канстытуцыі калгаснікі не давалі спакою агітатару т. Скурталовічу А. П. Заняткі заўсёды запяваліся па позній час. План гутаркі канчаўся, але калгаснікі не разыходзіліся, гутарылі аб існых пытаннях, запыталі аб падзеях у Іспаніі, Кітаі, Італіі, якія жывучы прапоўняюць у фамыскай Германіі і т. д.

ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ШКОДНІЦТВА ў ПАРТЫЙНАЙ РАБОЦЕ

Прэзэрванна банды траіцістаў бухарынцаў, польскія шпіёны — шарагокіны, талаледы, чарыяковы і іншыя погань, прабураўшыся ў кіраўніцтва ЦК КП(б)Б, маскіруючыся «спінасяцо», пакідаюць выключана з партыі чэсных камуністаў. Ворагі народа шляхам распрасій і выключэння стараліся перабіць нашы большавіцкія кадры, паселіць кляўзубнасць і лішняю падароўнасць у нашых радах. Для таго, каб ажыццявіць сваю агідную справу, яны на важнейшых участках расставілі сваіх людзей.

Так, у гомельскай гарадской партарганізацыі ворагі народа — былія члены бюро гаркома — у час правяркі партдакументаў выключылі з партыі больш 20 проц. гарадской партарганізацыі. У выніку гэтай варажэй дзейнасці ў партыі ашальмананы, выключаны з партыі, зняты з работы сотні адданных людзей.

Пасля выкрыцця былога варажэга кіраўніцтва гаркома новых сакратары гаркома тт. Курган і Караневіч замест ліквідалі вынікі шкодніцтва прадаўжылі масавыя выключэнні камуністаў з партыі. У іх прысутнасці на адным сходзе партарганізацыі электрастанцыі было выключана з партыі 11 чалавек, шкловавола — 8. Практыка масавых выключэнняў давала нават таго, што ў некаторых арганізацыях з 12 камуністаў аставалася 2-3.

Толькі рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) паклалі канец масавым распрасіям у партарганізацыях. Сотні камуністаў, выключаных ворагамі, вернулі ў партыю і ўдзельнічаюць у партыйнай рабоце.

Але ўсё-ж вынікі шкодніцтва па гомельскай гарадской арганізацыі ліквідуецца нававічай марудна. Большасць адноўленых у партыі камуністаў, якія былі выключаны пры абмене партыйных дакументаў у 1935-1936 гг., партбилетаў дагэтуль не атрымалі.

АБ АРГАНІЗАЦЫІ СЕЛЬСкіХ І КАЛГАСНых ДОБРААХВОТНых ПАЖАРНых ДРУЖЫН ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНых КАМІСАРАУ БССР

У мэтах умацавання супроцьпажарнай аховы ў сельскіх мясцовасцях і ўнясення шырочы мас сельскага насаджэння ў справу аховы сацыялістычнай уласнасці і асабістай маёмасці грамадзян ад пажараў — Совет Народных Камісараў БССР паставіў:

1. Устанавіць, што пры сельскіх сельсаветах могуць быць арганізаваны добраахвотныя сельскія пажарныя дружны для абслугоўвання калгасаў, размешчаных на тэрыторыі сельсаветаў, падпарадкаваныя ў адміністрацыйна-гаспадарчых адносінах сельсаветам.
2. Для кіраўніцтва работай сельскіх добраахвотных пажарных дружин сельсаветамі, па ўзагодненню з пажарнай ахай НКВД БССР, назначаюцца начальнікі добраахвотных дружин з падпарадкаваннем іх праўленіям калгасаў.
3. Калгасы, якія знаходзяцца на адлегласці больш 5-ці кілометраў ад сельсаветаў, па рашэнню агульных сходаў калгаса могуць арганізаваць добраахвотныя пажарныя дружны з падпарадкаваннем іх праўленіям калгасаў.
4. Для кіраўніцтва калгаснай добраахвотнай пажарнай дружины праўленнем калгаса, па ўзагодненню з пажарнай ахай НКВД БССР, назначаюцца начальнікі калгаснай добраахвотнай дружины.
5. Пажарна-тэхнічная падрыхтоўка начальнікаў добраахвотных пажарных дружин ускладаецца на органы пажарнай аховы НКВД і робіцца за кошт аддзялення Дзяржстраха, у аднаўленні з п. 4 «г» паставы ЦВК і СНК СССР ад 27 верасня 1937 года «Аб абмене паставы ЦВК і СНК СССР ад 27 верасня 1936 года аб адлічэннях ад страхавых плашчых па абавязковым акладному страхаванню на мерапрыемствы папярэджання і барацьбы з пажарамі і падзежам жывёл» (З. С. СССР, 1937 г., № 65, ст. 288).
6. Забеспячэнне сельскіх і калгасных пажарных дружин памяшканнямі (па-

жарнае дзю, пераважнымі сродкам, проціпажарным абсталяваннем і інвентаром) робіцца за кошт 15-процэнтнага адлічэння Дзяржстраха, а калгасная добраахвотная таксама і за сродкі калгаса ў папярэднім рашэнні агульнага схода калгаснікаў у межах агульнага схода калгаснікаў у адміністрацыйна-гаспадарчых выдаткі.

7. Начальнікі пажарных дружин яны сунуць поўную адказнасць за належную саадынаць пажарных дружин і справнасць проціпажарнага абсталявання, сочыць за проціпажарным становішчам абслугоўваных калгасных будынкаў, будоўляў, прадпрыемстваў і ўстапоў.

8. Адканасць за выкананне ўказанняў органаў дзяржаўнага пажарнага нагляду НКВД існуюць старшын праўленняў калгасаў, кіраўнікі прадпрыемстваў і ўстаноў па прыналежнасці.

9. Агульныя апэратыўнае кіраўніцтва добраахвотнымі пажарнымі дружинамі і контроль за іх работай ускладаецца на органы пажарнай аховы НКВД.

10. Абавязваецца фінансавы райвыканкомаў, праводзіць работу па калектыўнаму страхаванню жыцця калгаснікаў, забяспечыць поўны ахоп калектыўнаму страхаванню жыцця членаў добраахвотных пажарных дружин калгасаў.

11. Завердзіць прыкладны статут сельскай і калгаснай добраахвотнай пажарнай дружины.

Старшыня Савета Народных Камісараў БССР А. КАВАЛЕУ.
Кіраўнік спраў Савета Народных Камісараў БССР М. МАНЬШАУ.
9 ліпеня 1938 г.
г. Менск.

У калгасе «Абуджэнне», Слабодка сельсавета, з вялікім поспехам працуе агітатар тав. Міхэта Канстанцін Емельянавіч — стары калгаснік. Ён штодзень чытае ў брыгадзе газеты, праводзіць гутаркі па важнейшых пытаннях палітычнага жыцця і аб падзеях у капіталістычных краінах. Любоўю і павагаю карыстаецца Канстанцін Емельянавіч у сваіх калгаснікаў. Яго прыход у брыгаду ці званю — радасць для калгаснікаў.

Радуе правядзена работа агітатарам т. Варонькам Іосіфам з калгаса «Зара рэвалюцыі», Емельянаўскага сельсавета. Не чакаючы ўказанняў, тав. Варонька заўсёды сам праідуе ініцыятыву, даводзіць усё навізна да калгаснікаў, вывучае паставы партыі і ўрада. Хоць і кажаць аб агітатар-настаўніцтве Іосіфа Варонькіна ў калгасе «Колас», Варонька сельсавета ў часе выбараў, у таксама і зараз яна ў масах калгаснікаў гутарыць, чытае газеты, дапамагае выпускаць наценгазеты.

Вялікі ўдзельнікі і палітычна абыякавыя калгаснікаў-агітатары націяно ішчы на лепшае правядзенне агітацыйна-палітычнай работы. Актыўнасць калгасных мас расце з кожным днём. У калгасе «Чэлюскіне», Забалонка сельсавета, у часе вывучэння Канстытуцыі калгаснікі не давалі спакою агітатару т. Скурталовічу А. П. Заняткі заўсёды запяваліся па позній час. План гутаркі канчаўся, але калгаснікі не разыходзіліся, гутарылі аб існых пытаннях, запыталі аб падзеях у Іспаніі, Кітаі, Італіі, якія жывучы прапоўняюць у фамыскай Германіі і т. д.

Вялікі ўдзельнікі і палітычна абыякавыя калгаснікаў-агітатары націяно ішчы на лепшае правядзенне агітацыйна-палітычнай работы. Актыўнасць калгасных мас расце з кожным днём. У калгасе «Чэлюскіне», Забалонка сельсавета, у часе вывучэння Канстытуцыі калгаснікі не давалі спакою агітатару т. Скурталовічу А. П. Заняткі заўсёды запяваліся па позній час. План гутаркі канчаўся, але калгаснікі не разыходзіліся, гутарылі аб існых пытаннях, запыталі аб падзеях у Іспаніі, Кітаі, Італіі, якія жывучы прапоўняюць у фамыскай Германіі і т. д.

Варожак іх дзейнасць асабліва відаць са справы аб выключэнні з партыі тав. К. Чубукова. Дастаткова яму было пачаць выкрываць варажэ кіраўніцтва гаркома і іншых арганізацый, як ворагі ў мэтах алову ад слабе ўладу праідулі яму пажэе абнаваачанне. Тав. Чубукова выключылі з партыі, знімаючы яго і яго жонок з работы.

Толькі з вялікімі цяжкасці тав. Чубукова ўлацеца паступіць на работу вартуініком. Дэтальна разабраўшы апаляііцы Чубукова, парттрояка КПК пры ЦК ВКП(б) устанавіла, што прадуўлена абнаваачанні не павердзіліся. У партыі тав. Чубукова адноўле. Але партыйны білет Гомельскай гарком яму не выдае і па сёнешні дзень.

Другі прыклад. У 1935 г. ворагі народа выключылі з партыі тав. І. І. Булачкіна. Яму таксама былі прадуўлены абнаваачанні. Пасля расследвання выявілася, што ўсё гэта з'яўляецца правакацыйным паклёпам. У красавіку 1938 г. тав. Булачкін у партыі адноўле. Але партбилета ён яшчэ не атрымаў. Такіх прыкладаў многа.

Былі сакратар гаркома тав. Курган не спынаўся з выдчай партыйных білетаў.

Асабліва груба парушае рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) газета «Палеская праўда». У свой час яна абнаваачанні дзесяткі чэсных камуністаў. Ім прыпоўнілі ўсіх паклініцкія абнаваачанні. Зараз, не глядзячы на неаднаразовае патрабаванні, рэдактар т. Капула не публікуе рашэнні аб рэабілітацыі скампраметаваных газетаў камуністаў. Тт. Чубукова, Булачкіна, Адамовіча і Пінчукова «Палеская праўда» абавала ворагамі народа. Следз за «Палескай праўдай», газета «Чыгуначнік Беларусі» г. Адамовіча і Пінчукова закляіліма «мажровымі бандытамі і вялікай ларогі». Не следзячы на просьбы гэтых таварышоў, дагэтуль газеты не рэабілітуе Гом.

Зараз кіраўніцтва Гомельскага гаркома і абкома абноўле. Неабходна ратуча, па-большавіцку ўзяцца за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў партыйнай рабоце.

П. КАЛАМІЕЦ.

У кожным сельсаеве ў нас створаны агіткалектывы. Кіраўнікі іх вылучаны лепшымі таварышамі з раённага партыйнага актыва. Бюро РК КП(б)Б расправаала канкрэтыя мерапрыемствы на рабоце агіткалектываў. У планах намечана раз у пацідзеньку праводзіць гутаркі з прапоўнімі аб бігунай палітыцы.

Некаторыя таварышы пасля выбараў у Вархуўны Савет БССР аслабілі большавіцкую агітацыю ў масах. У Драчкаўскім і Патровіцкім сельсаветах агітацыя адсутнічае, забылі пра агітатароў, не праводзяць з імі нарад, семінары, не даюць нарад і ўказанні. Жаланні і імкненні калгаснікаў не задавальваюцца.

Німа сумнення, што наяўныя недахопы мы ў хуткім часе выправім. У нас ёсць залаты фонд актывістаў, выраслых за час выбараў, якія працуюць добра сумленна, абдумана, ведуч агітацыю сярод мас. Новавылучаны агітатары з'яўляюцца выдатнымі рэзервам для папаўнення радоў партыі, рэзервам для вылучэння на адказныя пасады ў раённыя ўстановы, сельсаветы і калгасы.

Выходзячы з рашэнняў партыі і ўрада, партыйная арганізацыя нашага раёна ў практычнай рабоце спалучае палітыку з гаспадаркай, мабілізуе партыйных і непартыйных большавікоў на ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы, на яшчэ шырэйшае разгортванне палітычнай агітацыі на вёсцы.

Выдатная агітацыя, правадзімая агітатарамі на вёсцы, значна палепшыла ход выканання гаспадарчых задач, работу ў калгасах і сельсаветах. Ярым прыкладам можа служыць Емельянаўскі сельсавет. Тут вельмі добра праведзена прапалка яравых пасеваў. Дзён прапалат па 2 і 3 разы. Па-бываюму рыхтуюцца калгасы да ўборкі багатага ўраджаю. Прыведзены ў парадак уборачныя машыны, падрыхтаваны свірны і павелі для хавання хлеба.

У кожным калгасе працуюць стаханавіцкія званні, якія змагаюцца за рэкордныя ўраджай. Калгаснікі падпісаліся на новую пазыку на суму ў 63.480 руб., што перавышае леташнюю падіску ў два разы.

С. Л. БАЛАБУТНІН,
сакратар Смалевіцкага раённага партыйнага, дэпутат Вархуўнага Савета БССР.

ФЕЛІКС ДЗЕРЖЫНСКІ

ВУЧОБА ПАРТЫЙНА-СОВЕЦКАГА АКТИВА

Пры Доме партактыва Бабруйскага райкома для партыйнага, гаспадарчага і совецкага актыва арганізаваны 4 турніры па вывучэнню гісторыі ВКП(б). У іх навуачна 108 членаў партыі заняткі праводзяцца 5 разоў у месяц. Вучоба праходзіць выключна па першакласніцах.

У бібліятэцы Дома партыйнага актыва ёсць дастаткова колькасць твораў Леніна—Сталіна. На занятках шы-

рока скарыстоўваюцца наглядныя дапаможнікі, карты, дыяграмы. Пры вывучэнні дзейнасці тамы гісторыі партыі была скарыстана спецыяльная дыяграма па трох паходах Антанты. Гэта значна садзейнічае засваенню пройдзеных тэм.

А. ЭРЛІХ

ФЕЛІКС ДЗЕРЖЫНСКІ 12 год са дня смерці

Захаваўся партрэт вучня сёмага класа Ковенскай гімназіі Фелікса Дзержынскага: чысты і строгі твар, глыбокі і ўважлівы позірк.

Юнаку было 17 год. Форменны сюртук з белымі параднымі гузікамі зкрываў пад сабой чалавека, упайне зрэлага, з вызначыўшымся палітычным сазнаннем: ён быў ужо ў тую пару дзейным членам Літоўскай сацыял-дэмакратычнай арганізацыі.

Ужо ў 17 год яны Фелікс беспаваротна і цвёрда выбраў для сабе пярэкі шлях рэвалюцыянера. Натхнёны агітатар, ён вучыў іншыя змагачы з усім тым, што іншым адалася непарушым, непахісным, раз назаўсёды ўстаноўленым. Ён наведваў рабочыя вечарынікі, туркі, праводзіў доўгія гадзіны ў траіціцах, праінікаў у майстарыні, бываў усюды, дзе толькі можна было мець зносіны з рабочай масай. Не глядзячы на маласці сваёй ён неўзабаве дабіўся глыбокага давер'я ў таварышаў сваіх па партыі. Яму давалі ўсё больш складаныя і больш адказныя паручэнні. 20 год ад роду Фелікс ужо кіраваў стайкай у Коўна і ў тым жа ўзросце ён упершыню пазнаёміўся з жандарамі, турмой і сямкай.

З тых пор наваткова выначыўся характар жыцця яго. Выходзячы з турмы на свабоду або робячы чарговыя пажы і далей сямкай, ён зараз-жа аднаўляў партыйную дзейнасць у межах сваёй крыі або за граніцай. Вывалі доўгія перады, калі ён забываў сваё імя і прымыкаў да новых імя аб партыйных клічках: Ялэк, Астраном, Франк, Юзэф. Ён ствараў партыйныя арганізацыі, старанна выхоўваў рэвалюцыйна падушці ў рабочых масах, адляна змагаўся з нацыянальнай абмежаванасцю. Зноў папаўляў у турму. Зноў аказваўся ў сямкай. І зноў уцякаў. У апошні, у шосты раз, Фелікс

Дзержынскі быў асуджана на 3, а затым дадаткова—на 6 год катаржных работ. Царскі ўрад прыпомніў яму і ўсё рэвалюцыйнае дзейнасць, і неаднаразовыя ўпэкі з сямкай.

Ён сядзеў у Маскоўскім цэнтэрае да самай лютаўскай рэвалюцыі. Годы ў засенках, суровае, поўнае нястачы і небеспек жыццё прафесіянальнага рэвалюцыянера ні ў якой меры і ніколі не аслабілі яго волі да перамогі.

У 1917 годзе, вызвалены рэвалюцыяй з катаржнага цэнтэра, Дзержынскі быў ужо тым магутным, загартаваным байцом, якім ён выказаў ябе ва ўсе наступныя годны, на кожным кроку сваёй выдатнай, на вежы памятнай, дзейнасці.

Член ЦК партыі з 1917 года, член Ваенна-Рэвалюцыйнага Камітэта ў рашаючым дні Кастрычніцкіх баёў, Дзержынскі становіцца старшынёй і арганізатарам ВЧК, надзвычайнага органа па барацьбе з контррэвалюцыяй.

Буржуазія новаўздзела Фелікса Дзержынскага з лютай сілай. Белавардзейцы ўнутры краіны, памешчыкі, банкіры, заводчыкі, якія ўцяклі за граніцу, аскокі царскай бюракратыі, — усё без выключэння ворагі Савецкай Расіі папосцілі імя Дзержынскага самімі людзямі і словамі. Што гэта значыла? Папярджэннем якіх якасцей Дзержынскага і кіруемага ім ДПУ было паленства буржуазіі, яе праціянні і яе ніваніроў? Гэта лепш за ўсё выказаў таварыш Сталін: «Заклятыя ворагі рэвалюцыі лаюць ДПУ, — стала званы ДПУ дзейнічае правільна».

Але я лепшым вучнёў Ляніна, Дзержынскі быў гразой буржуазіі і няпрэчлным вартым рэвалюцыі. Фелікс Дзержынскі, чыя рука і чыя сэрца ні разу не дрогнулі, калі треба было расправіцца з ворагам, у той жа час быў чалавекам самай пяшчотнай

душы. Прынцыповая лянінская непрымыскасць да ворага алучалася ў ім з такой-жа вялікай лянінскай любоўю па чалавека.

У 1902 годзе ён пісаў з сямкай сваёй сястры Альдоны:

«Не ведаю, чаму я дзяцей люблю так, як нікога іншага... Я ніколі не змог бы так палюбіць жанчыну, як іх люблю, і я думаю, што ўласных (пакрестлена Ф. Э.) дзяцей я не мог бы люблюць больш, чым яўласных... Часта, часта мне аддаецца, што нават маці не любіць так гарача, як я».

Страсная любоў да чалавека, любоў высокай, сапраўды большавіцкай, сапраўды гуманнай ніколі не аслабіла ў ім у прынцыповы патрабавальнасці ў працы і ў барацьбе. Ён выхоўваў такіх-жа якісці ва ўсіх шматлікіх сваіх супрацоўніках і памочніках.

Чалавек беспаралычнага дзеяння, ён апісанае жыццё сваё жыццё ў 1918 годзе, як жывіць салдата, у якога няма аддзячкі, бо треба ратаваць лям, які гарыць. Няма калі думаць аб сваіх і аб сабе. Работа і барацьба адская. Але сэрца маё ў гэтай барацьбе аталосе жытвом, тым-жа самым, якім было і раней. Увесь мой час—гэта адно бесперапыннае дзеянне, каб устаць на пасту да канца».

Урошчана я ім армія чыістаў — гэта армія перадавых партыйцаў, нястомных барацьбітоў рэвалюцыі.

Чыіст — стала сімвалам мужнасці,

непахіснасці, стойкасці, несадрушальнай партыйнай прыныповасці, энергіі, вяркасці і пільнасці, высюкіх арганізатарскіх навывкаў.

Чыіст — гучыць горда. У гэтым літаратурным выказанні лепшы чалавек сучаснасці, які праішоў школу Фелікса Дзержынскага ў барацьбе з ворагамі рэвалюцыі, за умацаванне рэвалюцыйнай і савецкай улады.

Лепшыя чыісты вучыліся ў яго, у Фелікса Дзержынскага, і яму яны абавязаны сваім чыстым гарнімам, арганічнай звязанасцю слова і справы.

Дзержынскаму ўдалося так зліць справу ЧК з справай самога рабочага класа, што народ пастаянна ўспрымаў чыісткую справу, як сваю ўласную.

І мена таму проіскі ворагаў, як-бы грозна і хітра яны ні спыталіся, аказваліся няжэнна выкрытымі і разгромленымі.

«Аголены меч пролетарыята» у руках Фелікса Дзержынскага бізгалітася рассякаў тамы змовы супроць савецкай улады, як змову Локарта, паўстанне «лених» эсэраў, савінаўшчыню, так званы «тактычны цэнтр» і снаццьянальны цэнтр, змову на «Краснай гары», антонаўшчыню, шматлікія выступленні дзверынскіх баў і многія, і многія іншыя спробы ворагаў падарваць магутнасць рэвалюцыйнай краіны.

Адначасова Фелікс Дзержынскі быў адным з першых арганізатараў-большавікоў, энергічна аднаўляўшых

ПАЗЫКА ТРЭЦІЯ ПЯЦІГОДКІ ПА БССР РЭАЛІЗАВАНА ПАЗЫКІ НА 118.200.000 р.

Паводле даных Упраўлення ашчэдкаў і дзяржрэзэрва НКФ БССР, на 19 ліпеня г. г. па БССР рэалізавана пазыкі на суму 118.200 тысяч рублёў, у тым ліку: па гарадах распулікі — на 100.862 тысячы рублёў, па вёсцы — на 17.338 тысяч рублёў.

Тамны рэалізацыі пазыкі на вёсцы яўна недавальняючыя. Даволі сказач, што да гэтага часу падпільскай ахоплена толькі 54,9 проц. вясковага насельніцтва. Асабліва дрэнна праходзіць падпіс па раёнах — па Гомельскай вобласці пазыкай ахоплена толькі 48 проц. калгаснікаў і аднаасобнікаў і па Менскай вобласці — 51,5 проц.

НЕ ТАПТАЦЬ ФАШЫСТАМ СОВЕЦКАЙ ЗЯМЛІ!

З выключным поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі трэцяй пяцігодкі ў Краснапольскім раёне. Прапоўняюць раёна з радасцю аддаюць у пазыку сваёй дзяржаве 2-3 тыднёвы заробатак.

Многія прадпрыемствы, калгасы і ўстановы падпіску скончылі. Рабочы калектыў шкловавола падпісаўся на 13.555 руб.

На адбыўшымся мітынгу ў калгасе «Звязда» выступіў 65-гадовы калгаснік тав. Жораў Кандрат. Ён заявіў:

— Фашысты актыўна рыхтуюць ваенны напад на нашу любімую радзіму, але не тапталі ім савецкай зямлі. Наша родная Чырвоная Армія моцна, як ніколі. Яна зможа ў любы момант адстаяць наша спакойнае, шчаслівае, за-

можнае жыццё. Падпісваючыся на пазыку на 50 руб., я добра ведаю, што мае грошы пойдучы на далейшае ўмацаванне абароназдольнасці нашай краіны, на далейшы росквіт нашага жыцця.

За першы дзень рэалізацыі пазыкі калектыў Краснапольскай МТС падпісаўся на месячны заробатак, які складае 6.585 рублёў. 9.240 руб. далі ў пазыку дзяржаве супрацоўнікі райаддзялення сувязі.

Калгаснікі сельгасарніелі «Звязда» падпісаліся на 3.885 руб., «Чырвоны пугілавец» — на 1.335 руб. Паміж калгасамі разгортва сацыялістычнае спаборніцтва на поўны ахоп усіх калгаснікаў і хутчэйшае сканчэнне падпіскі.

родную гаспадарку і накіроўваўшыся яе на сацыялістычныя рейкі: ён быў даркомом шкловавола зносіа, а потым старшынёй ВОНГ.

маладой сацыялістычнай прамысловасці, — хочацца адным словам ахарактарызаваць гэта кіпучае жыццё — гарэне. Гарэне і героіка адвага ў барацьбе з труднасцямі, — пісаў таварыш Сталін з поваду смерці Ф. Э. Дзержынскага.

Валімі арганізатар барацьбы з контррэвалюцыяй, ён быў такім-жа выдатным кіраўніком народнай гаспадаркі.

Верны, біязжэнна адданы сын лянінскай партыі, ён з незвычайнай гарчасьцю адстоіваў генеральную сталінскую лінію. Ён страсна ненавідзеў усіх тых, якія змагаюцца супроць партыі Леніна — Сталіна. Ён гарача і востра выкрываў зраджыкаў Троцкага, Пятакова, Зіноўева і Каменева і іх прысешнікаў.

Новымі перамогамі рэвалюцыі пад ворагамі мы абавязаны пільнасці і праорлівасці партыі і, перш за ўсё, Сталіну. Таварыш Сталін навучыў нас распазнаваць каварныя метадзі замежных разведкаў, тактыку і подлыя планы наймітаў фашызма — траіцістаў, буржуніаў, буржуазных нацыяналістаў.

Пленум ЦК у ліпені 1926 года. Дзержынскі гаворыць сваю палкую грамову супроць зраджыкаў і праціянцаў унутры партыі. Гэта была апошняя яго, перламюротная прамова. Ён не змог яе скончыць. Прыпалак грудной жабы прымусіў яго пакінуць трыбуну. Ён ляжаў у пакоі, побач з эламам пасяджэнняў. Яшчэ не ведаючы, ці паправіцца ён ад прыпадку ці не, Дзержынскі выкідаў да сабе таварышаў... Нахай расказа ён, што робіцца там, на пасяджэнні... Ён напружана слухаў, прыводзіў прырачэнні, якіх не паспеў выказаць там, на трыбуне. Урачы перасправалі яго, патрабуючы поўнага спакое. Дзержынскі залупіў іх, што яму лепш, з усім добра і адаслаў іх, каб не перакажэлалі.

НКВД савецкасава быў умацаван. Паставілены партыйны на чале НКВД вучарыш Н. І. Ежоў, палобна Ф. Э. Дзержынскаму, разумею глыбока і верна ў тым нямернаа сіла савецкай разведкі. Сіла гэта — у моцнай сувязі савецкай разведкі з савецкім народам.

«У свеце няма ні адной дзяржавы, дзе-б органы дзяржаўнай безапаснасці, органы разведкі былі так цесна звязаны з народам, так ярка адлюстравалі інтэрэсы гэтага народа, сталі на вярце аваяваўнаў народа», — сказаў таварыш Ежоў.

Скончылася гутарка, усё выслухалі і або ўсім наведзўся Фелікс Дзержынскі, потым падняўся, пайшоў дадому і там памёр.

Да апошняй хвіліны аставаўся верным сабе гэты страсны рэвалюцыянер, чыі час заўсёды быў адно бесперапыннае дзеянне, каб устаць на пасту да канца».

З глыбокім смуткам раззітаўся з ім Сталін:

«Калі цяпер, ля раскрытай трыны, успамінаеш увесь пройздены шлях Дзержынскага—турмы, катаргу, ссылку, Надзвычайную Камісію па барацьбе з контррэвалюцыяй, аднаўленне разбуранага транспарта, будаўніцтва

спячэныя варты рэвалюцыі — яшчэ бочаму класу. У руках Н. І. Ежова гэты меч дзейнічае таксама бізгалітася, жыцкаса.

Мы жывем у капіталістычным акружанне засылаць да нас сваіх шпіёнаў і народа з савецкай разведкай, закладзена ўсімі годамі рэвалюцыянага будаўдзена верным залогам барацьбы, бурперамог.

